

Р Е Ш Е Н И Е

№ 9/22.1.2015г.

гр.Ямбол

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД гр.ЯМБОЛ
ПЪРВИ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪСТАВ
На шести януари 2015 год.
В открито съдебно заседание в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИАНА ПЕТКОВА

Секретар Гр.Т.
като разгледа докладваното от съдия Д.Петкова
адм.дело № 256 по описа на 2014г.

За да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.145 и сл. и във вр. с чл.40 ал.1 от Закона за достъп до обществена информация/ЗДОИ/.

Образувано е по жалба от М.С.С. *** против Решение № 2801-38674/14.11.2014 год. на Секретаря на Община Ямбол.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като постановен при неправилно прилагане на закона. Жалбоподателката счита, че заявлението за достъп до обществена информация отговаря на изискването за форма предвидено в чл.25 ал.1 т.2 от ЗДОИ, както и че е налице надделяващ обществен интерес чл.31 ал.5 ЗДОИ.Иска се отмяна на постановения отказ.

В с.з. оспорващата страна редовно и своевременно призована не изпраща представител.

Ответната страна е депозирала писмено становище, с което изцяло поддържа мотивите на оспорения административен акт.Иска жалбата да бъде отхвърлена.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. №2801-06521/11.02.2014год. жалбоподателката М.С. *** по реда на ЗДОИ, предоставяне на достъп до текста на извънсъдебната спогодба, сключена между Община Ямбол и “Технострой-инженеринг 99” АД гр.Ямбол във вр. с т.д.№7/2011 год. по описа на Окръжен съд-Ямбол.С Уведомление №2801-08764/25.02.2014 год. Секретаря на Община Ямбол,определен със Заповед №РД-02/0386 от 6.08.2010 год. на Кмета на Община Ямбол за длъжностно лице което да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на обществена

информация е отказал да се произнесе и е оставил заявлението без разглеждане. Съдът, направи служебна справка в деловодната система на и констатира ,че с Определение по адм.д.67/2014 год. на Адм.съд-Ямбол уведомлението на секретаря на Община Ямбол е отменено,като административния орган е задължен да се произнесе по съществуващото на искането.Определението е обжалвано с частна жалба пред ВАС ,но с определения по адм.д.7931/2014 год. на тричленен състав и по адм.д.11705/2014 год. на петчленен състав ,частната жалба е оставена без разглеждане.С искане вх.№ 2801-38159/6.11.2014 год. жалбоподателката С.*** да се произнесе по депозираното заявление за достъп до обществена информация.С писмо изх.№2801-37818/31.10.2014 год. ответника е поискал от изпълнителния директор на “***”АД писмено съгласие за предоставяне на исканата информация.Писмото е получено от адресата на 4.11.2014 год.До момента на постановяване на оспорения административен акт не е постъпило писмено становище.С Решение № 2801-38674/14.11.2014 год. Секретаря на Община-Ямбол на осн. чл.28 ал.2 във вр. с чл.37 ал.1 т.2 ЗДОИ е отказал достъп.В отказа е посочено че заявлението не съдържа валидно искане за достъп до информация,тъй като не съдържа описание на исканата информация, а единствено искане за достъп до документ и на второ място не е получено съгласието на третото лице, чийто интереси се засягат от направеното искане за достъп.Решението е връчено на оспорващата страна на 18.11.2014 год.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима,като подадена от надлежна страна, срещу акт подлежащ на съдебен контрол и в преклузивния срок по чл.149 АПК.

Разгледана по същество същата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му предоставени със Заповед №РД-02/0386 от 6.08.2010 год.на Кмета на Община –Ямбол и в предвидената по чл.38 ЗДОИ форма.

Настоящата инстанция обаче счита, че оспорения отказ е постановен при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с приложимите материално-правни норми .

Легалната дефиниция на понятието”обществена информация” е дадена в разпоредбата на чл.2 ал.1 ЗДОИ, съгласно което обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.Разпоредбата на чл.3 ЗДОИ определя кръга на субектите задължени по този закон да осигуряват достъп до обществена информация и в този кръг са органите на местно самоуправление, които

създават и съхраняват такава информация. В конкретния случай се иска достъп до обществена информация от кмета на Община-Ямбол, който безспорно е задължен субект по силата на чл.3 ал.1 ЗДОИ. По делото не се оспорва обстоятелството, че исканата и отказана информация има характер на обществена такава, тъй като е свързана с обществения живот и касае договор, каквато безспорно съставлява спогодбата между Община Ямбол и търговско дружество и е информация относно предмета на договора, условията цената, санкциите които всяка една страна би понесла при неизпълнение и които безспорно касаят публични средства. Безспорно е и че е налице и втората предпоставка на чл.2 ал.1 ЗДОИ, а именно търсената информация ще даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект.

На първо място при издаването на оспорения отказ административния орган е приел че се иска представяне на документ и достъп до документ, а не се претендира информация като описание на сведение или знание за някого или нещо, поради което информацията не се дължи по реда на ЗДОИ, като в тази връзка е приел че заявлението не отговаря на изискването на чл.25 ал.1 т.2 от приложимия закон. Съдът счита това становище за незаконосъобразно. Обстоятелството че информацията е поискана като документ, а не с описание на конкретни данни които се съдържат в него, не обосновава наличието на основание за отказ на предоставянето ѝ. В чл.37 ал.1 ЗДОИ са изброени изчерпателно изключенията при които е допустимо да се постанови отказ за достъп, макар и информацията да е обществена. Между тях не е приетото коментираното тук основание. Дали се иска конкретния материален носител или се иска описателно самата информация е ирелевантно за дължимостта ѝ. Материалният носител на информацията-в случая конкретния договор/извънсъдебна спогодба/ се иска заради информацията която се съдържа в него. За всяка информация без значение на какъв носител е материализирана съществува задължението за предоставянето ѝ, ако отговаря на критериите на чл.2 ал.1 ЗДОИ и не попада в изключенията на закона. Дали ще бъде представено копие на оригиналния носител или информацията ще бъде поднесена описателно е въпрос на преценка. Самите разпоредби на чл.26 ал.1 т.3 и т.4 ЗДОИ, според които едни от формите за предоставяне на достъп до обществена информация е предоставянето на копие на хартиен или технически носител сочат че информацията може да се търси и се дължи на материализиран носител. В случая е поискано или копие или технически носител. Т.е. сам законът поставя знак на равенство между информацията съдържаща се в даден документ и самия документ като неин материален носител. Искането на копие от документ е равносилно на искането за достъп до съдържащата се в него информация. Но дори и да се приеме че заявлението не отговаря на чл.25 ал.1 т.2 ЗДОИ, то административния орган е следвало да укаже това

на искателя и да му даде срок за отстраняване на нередовността, а не директно да постанови отказ. Като не е направил това е допуснал съществено нарушение на административно-процесуалните норми.

На второ място административния орган се е позовал на несъгласието на трето засегнато лице и по-точно на липсата на становище от него да предостави информацията, като счита че това е достатъчно основание за да постанови отказ. Настоящата инстанция счита че този извод е в нарушение на закона.

Съгласно чл.37 ал.1 т.2 ЗДОИ основание за отказ за предоставяне на обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. От своя страна чл.31 ал.4 ЗДОИ сочи че при отказ на засегнатото лице, органът следва да предостави информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице и в противоречие с условието на надделяващ обществен интерес. Следователно налага се извода, че липсата на съгласие на засегнатото лице за предоставяне на информация не е абсолютно и достатъчно основание за отказ да се предостави достъп до исканите сведения, а зависи и от отсъствието на надделяващ обществен интерес. Съгласно разпоредбата на §1 т.6 от ДР на ЗДОИ "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. Безспорно в случая с исканата информация относно параметрите на един договор сключен между Община Ямбол и един стопански субект се цели повишаване на прозрачността и отчетността в работата на задължен субект, тъй като се касае до публични средства. Нещо повече разпоредбата на §1 т.5 б"е" от ДР на ЗДОИ въвежда презумция за наличието на обществен интерес когато сведенията и данните са свързани със стопанската дейност и засягат условията, правата, задълженията, санкциите и сроковете, определени в договор, по който едната страна е задължен субект. Няма спор че едната страна по исканото споразумение, което съставлява договор е Община Ямбол. Следователно е налице действието на законната презумция, въведена със сочената законова разпоредба на закона, че до доказване на противното е налице "надделяващ обществен интерес". При това положение кметът на Община Ямбол, съответно упълномощеното от него лице са били длъжни да предоставят исканата информация или да установят липсата на надделяващ обществен интерес. В оспорения отказ обаче въобще не е бил изследван въпроса и не са събирани доказателства дали е налице надделяващ обществен интерес, още повече че в заявлението макар и не много точно и конкретно заявителя се е позовал на същия. Като не е сторил това, а формално се е позовал на отказа на третото лице, административния орган е допуснал съществено нарушение на

процесуалните норми, а именно чл.35 АПК.Нещо повече липсата на мотиви в тази насока в решението на административния орган, върху когото тежи доказателствената тежест да обори законовата презумция на §1 т.5 б”е” от ДР на ЗДОИ води до извода за наличие на “надделяващ обществен интерес, изключващ отказа от достъп до исканата обществена информация.

С оглед на изложеното оспореното пред съда решение на Секретаря на община Ямбол следва да се отмени, а преписката да се върне на органа за ново произнасяне, при което да се съобразят изложените мотиви на съда относно вида на исканата информация и нейната дължимост.

Водим от горното,съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ Решение № 2801-38674/14.11.2014 год. на Секретаря на Община-Ямбол.

Изпраща преписката на Община Ямбол за ново произнасяне в срока по чл.28 ЗДОИ по Заявление за достъп до обществена информация вх.№ 2801-06521/11.02.2014 год. на М.С.С.,*** съобразно задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщаването му на страните по реда на чл.138 във вр. с чл.137 АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/не се чете